

Rīgā, 2014.gada 26.martā

Reģionālā semināra Rīgā dalībnieku priekšlikumi

Dziesmu un deju svētku saglabāšanas un attīstības plānam 2014.- 2018.

- 1) Rosinājums aktualizēt jautājumu par Dziesmu un deju svētku norises laiku Publisku izklaides un svētku pasākumu drošības likuma kontekstā (līdz šim svētki vienmēr iekrīt 4.jūlijā, kas ir ebreju genocīda upuru piemiņas diena).
- 2) Semināra dalībnieki piekrīt viedoklim par nepieciešamību izveidot kopīgu starpsvētku skašu sistēmu (regularitāte, kritēriji, objektivitāte, kompetenti un arī neatkarīgi eksperti u.c.). Latvijas Nacionālajam kultūras centram (turpmāk – Centrs) un pašvaldībām jāizstrādā vienoti finansēšanas nosacījumi ekspertu darba samaksai. Pašvaldībām aicinājums apvienoties skašu rīkošanā.
- 3) Aktualizēt jautājumu par svētku procesa virsvadītājiem/virsdiriģentiem: principā pirms Centrs nosaka konkrētajā administratīvajā teritorijā virsvadītāju/virsdiriģentu, būtu jākonsultējas un jāsaskaņo kandidatūra ar pašvaldību (pirms reģionālās reformas veiktais process noticis sasteigti, neinformējot pašvaldības, tāpēc zināma daļa pašvaldību ir neapmierinātas ar pašreizējo procesu). Nepieciešams konkretizēt svētku procesa virsvadītāju amata pienākumus (valsts un pašvaldības) un noteikt samaksu. Pašlaik pašvaldībās nav īstas skaidrības par virsvadītāju un virsdiriģentu pienākumiem, par valsts un pašvaldību lomu virsvadītāju/virsdiriģentu darba procesā u.c. Ideāli – ja šis process turpmāk tiktu īstenots valstij, sadarbojoties ar pašvaldībām. Priekšlikums: Centram jāinformē pašvaldības par virsvadītājiem un virsdiriģentiem valsts līmenī noteiktajiem uzdevumiem (lai pašvaldības pašas var noteikt savus un attiecīgi par to noteikt arī atalgojumu); aicinājums: slēgt trīspusējus līgumus vai arī informēt pašvaldības (noteikt uzdevumus vadlīnijās, publiskot Centra mājas lapā vai tml.). Situācijās, kad jāmeklē jauns virsvadītājs/virsdiriģents, svarīgi atrunāt – kādā veidā tas notiek, t.sk. iesaistoties attiecīgi vienai vai vairākām pašvaldībām.
- 4) Izvērtēt iespēju korus u.c. kolektīvus dalīt pa spēju līmeņiem (tā kā to jau izdarījusi deju nozare), jo tas atvieglo kolektīvu līdzvērtīgu līdzdalību tautas mākslas un Dziesmu un deju svētku procesā.
- 5) Dziesmu un deju svētku nolikumā iekļaut arī informāciju par pašvaldību un valsts kompetenci, t.sk. starpsvētku laikā. Izskatīt iespēju Dziesmu un deju svētku nolikumā iekļaut tautas mākslas kolektīvu veidus, kas piedalās Dziesmu un deju svētkos. Iekļaut arī svētku koordinātorus kā svētku rīkotājus.
- 6) Aktualizēt jautājumu par Dziesmu un deju svētku koordinātoru lomu un uzdevumiem Dziesmu un deju svētku starplaikā un svētku laikā (Dziesmu un deju svētku nolikumā atrunāt viņa pienākumus, t.sk. definēt koordinātorus kā svētku rīkotājus pašvaldībās). Ar pašvaldībām pārrunāt: koordinātoru

atlīdzības jautājumu, kā arī iespēju vairākām pašvaldībām apvienoties un nozīmēt vienu koordinatoru (resursu, t.sk. finanšu līdzekļu efektīvs izlietojums).

- 7) Svētku dalībnieka statuss - īpaši jāpiedomā par kolektīva vadītāju (arī viņš ir dalībnieks), jo ne visas pašvaldības nodrošina vadītājam darba līguma attiecības, tāpēc svētku laikā kolektīva vadītājs netiek komandēts no darba devēja puses. Līdz ar to ir apdraudējums, ka kolektīva vadītājs „izkrīt” no aprites, ja netiek definēts kā dalībnieks.
- 8) Bērnu kolektīvu (jo īpaši Kultūras centru kolektīvu) statuss un iesaiste kopīgajā Dziesmu un deju svētku procesā – gan starpsvētku pasākumos, gan svētkos. Resoru dalījums ir šķērslis (sarunas ar IZM un VISC). Tāpat arī neskaidri definētā bērnu vieta Vispārējo latviešu Dziesmu un deju svētku procesā nesekmē loģisku un līdzsvarotu tradīcijas tālāknodošanas procesu.
- 9) Rosināt valsts mērķdotāciju kolektīvu vadītājiem izmaksāt reizi gadā vai pusgadā, nedalīt pa ceturkšņiem, jo ir maza summa. Ja pašvaldība to izmaksā reizi gadā, kolektīva vadītājs to izjūt kā novērtējumu par paveikto Dziesmu un deju svētku tradīcijas labā.
- 10) Izskatīt iespēju valsts mērķdotācijā svētku dalībnieku uzturēšanās izdevumiem svētku laikā iekļaut transporta izdevumus tām pašvaldībām, kuru dalībnieki nenakšņo Rīgā, bet braukā uz mājām (skatīt no atbalstītājiem nodrošināto transporta maršrutu kontekstā).
- 11) Rosināt pašvaldībām noslēgt sadarbības līgumus pasākumu organizēšanā (kopmēģinājumi, skates), ņemot vērā jau labās prakses piemērus (piem., Tukuma novads, Kandavas novads).
- 12) Aktualizēt jautājumu par brīvprātīgo sagatavošanu un iesaistīšanu Dziesmu un deju svētku sagatavošanā un īstenošanā.
- 13) Par svētku zīmolu: tam jābūt nemainīgam. Mainīgā daļa varētu būt atsevišķi zīmola elementi, kā arī konkrēto svētku moto. Mainot zīmolu no svētkiem uz svētkiem, nemitīgi tiek mainīta identitāte. Jārīko sarunas ar jomas lietpratējiem par zīmolu un logo.

Apkopoja S.Pujāte un A.Vasiļevska